

[Ministeren for kulturelle anliggender]

den i ophavsretslovens § 22 a givne vederlagsret.

Ved lovændringen i 1985 blev der i øvrigt ikke givet rettighedshaverne nye rettigheder. Allerede i henhold til den før den 1. juli 1985 gældende lovgivning tilkom der ophavs-mændene en eneret (forhandlingsret), der ved lovændringen blev begrænset til en vederlagsret. Grundsigtet med lovændringen har været at gennemføre en forenkling af rettighedsclearingen, således at de enkelte fællesantenneanlæg ikke skulle blive nødsaget til at forhandle over landegrænserne med repræsentanter for udenlandske rettighedshavere, og man har yderligere gennemført den forenkling, at rettighedshaverne kun kan gøre deres krav gældende gennem en enkelt, af ministeriet godkendt fællesorganisation (Copy-Dan).

Inden for de i loven fastlagte generelle rammer er det op til rettighedshaverne selv at afgøre, hvorledes den praktiske håndtering af deres rettigheder varetages bedst muligt i forhold til forbrugerne. Vederlagsretten efter § 22 a har ikke som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet karakter af nogen dobbelt rettighedsbetaling, da radiofoniernes udsendelsesaftaler med rettighedshaverne i almindelighed ikke dækker kabelspredning. Jeg kan også oplyse, at Danmarks Radio som radiofonirettighedshaver har besluttet, at man indtil videre ikke vil kræve andel i vederlaget for fordelingen af Danmarks Radios programmer.

En udførlig redegørelse for den ved ændringen af ophavsretsloven gennemførte generelle licensordning er indeholdt i bemærkningerne til lovforslaget, Folketingstidende tillæg A, II, 1984-85, sp. 1988-90 og sp. 1998-2007.

Spm. nr. S 1589

Til *boligministeren* (31/7 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Kan almennyttige boligselskaber og ejere af private udlejningsejendomme over huslejen opkræve de tvangslicenser (betaling for ophavsrettigheder), der skal betales til Copy-Dan for at modtage danske og udenlandske tv-programmer uden den enkelte lejers samtykke?«

Begrundelse

Boligministeren har i et svar til medlem af Folketinget Poulsgaard (FP) den 5. marts 1987 (spm. nr. S 782) bl.a. oplyst, at betaling for ophavsrettigheder og udgifter af licenslignende karakter ikke uden den enkelte lejers samtykke kan kræves betalt af lejerne. Det er derfor nødvendigt at få oplyst, om Copy-Dan lovligt kan tilsende boligselskaber eller antenneforeninger en samlet opkrævning for betaling af tvangslicenser uden først at have indhentet den enkelte lejers samtykke. Da mange lejere ikke ejer et tv-apparat, er det ligeledes urimeligt, at boligselskaberne skal opkræve tvangslicenser hos disse, der jo ikke er i stand til at modtage programmerne.

Antenneforeninger og boligselskaber skal også udføre detektivarbejde for at finde frem til de fraflyttede, da loven om betaling af tvangslicenser har tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 1985.

Det er ligeledes uklart, om manglende betaling fra fraflyttede kollektivt kan pålægges de nuværende lejere. I det hele taget er der så mange uafklarede problemer i den kendelse, tvangslicensnævnet har afsagt den 6. juli 1987, at det må være på tide, at boligministeren og kulturministeren tager ophavsretsloven op til revision, således at det f.eks. bliver klart, om et antenneanlæg i et større boligselskab kan kaldes et kabelanlæg, da dette så udløser tvangslicensbetaling. Dette er urimeligt, da boligselskaberne, der af æstetiske og økonomiske grunde har opsat én antenne, ikke skal straffes med tvangslicenser af den grund. Alternativet er jo en antenneskov på hustagene.

Svar (7/8 87):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Nej. Lejelovgivningen indeholder ikke bestemmelser, der giver en udlejer ret til at overvælde ophavsretlige udgifter på lejerne eller lade sådanne afgifter være indeholdt i lejen.

På den anden side forhindrer lejelovgivningen ikke, at en udlejer med den enkelte lejer aftaler, at lejeren skal betale de nævnte afgifter, som af Copy-Dan kan opkræves hos ejerne af antenneanlæg med mindst 25 brugere. I givet fald er afgiften ikke en del af lejen.